

[Thoft]

derlig. Hvorfor man den ene dag fritager aktier fra beskatning for den næste dag at ville beskatte obligationer står for mig som en besynderlig gåde, men måske kan den nuværende skatteminister, hvis parti mig bekendt også støttede lempelsen i 1981, give mig svaret på, hvad der er formålet med den ene dag at lempe og den næste dag at stramme op. Var det ikke en god idé at stramme op på hele molevitten på én gang, når man nu er i gang?

Jeg undrer mig over, hvorfor indgrebet i det lovforslag, vi behandler, kun gælder obligationer anskaffet efter den 2. oktober 1985. Hvorfor skal det ikke gælde for den bestående beholdning af obligationer?

Da man i 1961, tror jeg det var, skærpede beskatningen af aktiegevinster, kunne man da godt finde ud af at sige, at det var kursen fra den 1. januar 1961, tror jeg det var, eller også var det 1962, som skulle tages som udgangspunkt, når man tog stilling til, om der var kursudsving, som skulle beskattes. Når det kunne lade sig gøre for 25 år siden, burde det vel også kunne lade sig gøre nu; jeg ser ikke nogen som helst grund til, at de bestående beholdninger friholdes.

Og hvorfor i alverden skal hele aktieområdet ikke med ind under en kursavancebeskatning? Det er jo netop på aktieområdet, at vi i de senere år har set de største stigninger – sådan omtrent en tredobling, så vidt jeg husker. Stigninger, som er så store, at nogle af de kloge påstår, at det bl.a. er her, vi skal finde årsagen til, at privatforbruget stiger kraftigere end produktionen, til trods for at lønarbejderne får mindre udbetalt i løn og må knokle mere for det. Altså kursgevinster på aktier bør da også beskattes, men det var måske smuthullerne her, hr. Lykketoft ønskede at vi skulle betegne som en lykketoftsk sikring?

Forslaget har endvidere den ulempe, at det ikke hindrer skattefrie kursgevinster; det sagde hr. Lykketoft også ærligt i sin redegørelse, men jeg synes da, at vi skal lægge en lille smule større vægt på det end den, hr. Lykketoft lagde. Det er sådan, at man faktisk lader en ladeport stå åben ved at fastlægge en mindsterente, som skal ligge på $\frac{1}{8}$ af den faktiske markedsrente; det vil sige, at har vi en markedsrente på 12 pct., får vi en mindsterente på 10 pct. Pantebreve og andre ikke særligt sikrede værdipapirer og fordringer vil

selv efter det nye mindsterenteforslag opnå en kurs, som ligger langt under pari, og dermed vil der selvfølgelig også være store skattefrie kursgevinster hjemme derfra. Hvad er formålet med, at mindsterenten kun skal ligge på $\frac{1}{8}$ af markedsrenten? Hvorfor skal den ikke være 100 pct.? Ja, jeg tror end ikke, at statsobligationerne, de statsobligationer, som måtte opfylde mindsterentebestemmelsen, vil være i pari. Selv om finans- og statsministeren har en legendarisk optimisme, tror jeg ikke, at den vil være i stand til at slå igennem på kurserne på statsobligationerne, sådan at kursen vil være pari.

Vi er endvidere særdeles betænkelige ved, at man indsnævrer næringsbegrebet for de virksomheder, som spekulerer i obligationer i stedet for at investere i arbejdspladser, ligesom de gældende regler for spekulationsbeskatning for fordringer erhvervet i ren spekulationshensigt nu også bortfalder. Der er ingen som helst begrundelse for at begunstige virksomheder, som køber værdipapirer i stedet for at investere i arbejdspladser. Det er jo sådan, at kun ca. $\frac{1}{3}$ af den profitstigning, som erhvervslivet har haft, er blevet omsat i nye virksomheder. Og nu laver man altså et hul, som sørger for at fastholde skattefrie kursgevinster for de $\frac{2}{3}$, der holdes tilbage og investeres i værdipapirer.

Indsnævringen af næringsbegrebet er måske også det, hr. Lykketoft ønsker at vi skal kalde en lykketoftsk sikring, men det er nu en af den type med sølvpapir omkring, som er kortsluttet.

Hr. Skrumsager Skau nævnte problemerne i forbindelse med indeksobligationer og indeksfordringer, og der er ingen tvivl om, at det forekommer meget besynderligt, at enkepensionist fru Jensens penge i banken bliver beskattet 100 pct., men hvis hun er lidt smart og sætter dem i indeksobligationer, beskattes afkastet ikke 100 pct. Det hænger ikke sammen.

Lad mig til sidst sige, at der lukkes nogle huller – det vil jeg erkende – men andre lades fortsat åbne, og nye åbnes, f.eks. hele spørgsmålet om næringsbegrebet, som bliver indsnævret. Hvorfor gøre tingene halvt, når skattelovrådet har vist vejen til at gøre det langt bedre, end det fremgår af ministerens forslag?

(Kort bemærkning).